

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności art. 1–4 decyzji Komisji z dnia 21 października 2015 r. skierowanej do Wielkiego Księstwa Luksemburga (Luksemburg) w sprawie SA.38375 (2914/C ex 2014 NN) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- zasądzenie od Komisji zapłaty kosztów poniesionych przez FCFE.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przez Komisję w zaskarżonej decyzji art. 107 TFUE z powodu błędnego zastosowania przez Komisję pojęcia „selektywnej korzyści” i niewykazania przez nią, że APA [uprzednie porozumienie cenowe] może zakłócać konkurencję.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia przez Komisję w zaskarżonej decyzji art. 296 ust. 2 TFUE i obowiązku uzasadnienia poprzez niewyjaśnienie, w jaki sposób Komisja wywiodła zasadę pełnej konkurencji z prawa Unii, a nawet na czym polega ta zasada oraz poprzez swój pobieżny opis wpływu APA na konkurencję.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia przez Komisję w zaskarżonej decyzji zasady pewności prawa, gdyż nowe sformułowanie przez Komisję zasady pełnej konkurencji wprowadza całkowitą niepewność i zamęt co do tego, kiedy APA, a nawet jakakolwiek analiza ceny transferowej może naruszyć reguły UE w dziedzinie pomocy państwa.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia przez Komisję w zaskarżonej decyzji zasady uzasadnionych oczekiwań, gdyż Komisja wzbudziła uzasadnione oczekiwanie, że z punktu widzenia pomocy państwa dokonuje ona oceny APA na podstawie wytycznych Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), a nagle odstąpienie od nich przez Komisję naruszyło zasadę uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2015 r. – Niderlandy/Komisja

(Sprawa T-760/15)

(2016/C 059/58)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, B. Koopman i M. de Ree, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2015) 7143 z dnia 21 października 2015 r. dotyczącej pomocy państwa SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) wdrożonej przez Królestwo Niderlandów na rzecz Sarbucks;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 1 ze względu na to, że Komisja uważa, iż „Advanced Pricing Agreement” (wstępne porozumienie w sprawie cen transferowych, zwane dalej „APA”) ma charakter selektywny.
 - Po pierwsze, Komisja nie wykazała w sposób wystarczający i odrębny, że spełnione jest kryterium selektywności.
 - Po drugie, Komisja niesłusznie odnosi się do niderlandzkiego ogólnego systemu podatku od osób prawnych. Zdaniem skarżącej właściwym dla APA odniesieniem jest art. 8b ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Wet op de vennootschapsbelasting) i dekret w sprawie cen transferowych (Verrekenprijbesluit). Według niej APA stanowi jedynie realizację tego odniesienia.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że Komisja ocenia istnienie korzyści w oparciu o zasadę ceny rynkowej w prawie Unii. Strona skarżąca uważa jednak, że w prawie Unii nie występuje zasada ceny rynkowej i że zasada ta nie wchodzi w zakres oceny pomocy państwa.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że Komisja uważa, iż APA przyznaje korzyść spółce Starbucks Manufacturing EMEA B.V. w wyniku wyboru „metody marży transakcyjnej netto” jako metody ustalania cen transferowych.

Komisja niesłusznie twierdzi, iż uzgodniona w APA metoda nie daje wiarygodnego obrazu sytuacji na rynku. Komisja nie wykazała też, że wynagrodzenie wypłacone na rzecz spółki Alki i dopłata do ceny nabycia zielonych ziaren nie mają żadnej realnej wartości.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że Komisja twierdzi, iż APA przyznaje korzyść spółce Starbucks Manufacturing EMEA B.V. w wyniku sposobu stosowania „metody marży transakcyjnej netto”.

Komisja niesłusznie uważa, że uzgodniona w APA „metoda marży transakcyjnej netto” jest błędnie stosowana i przynosi korzyść spółce Starbucks Manufacturing EMEA B.V. Komisja w żaden sposób nie wykazała, że efektem lepszego – jej zdaniem – zastosowania „metody marży transakcyjnej netto” byłby wyższy dochód podlegający opodatkowaniu i brak korzyści.

5. Zarzut piąty dotyczący niedopełnienia obowiązku staranności, ponieważ Komisja nie oceniła i nie uwzględniła wszystkich istotnych danych w decyzji oraz oparła się również na anonimowych informacjach, a w każdym razie na informacjach, które nie zostały nigdy przekazane rządowi niderlandzkiemu.

Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2015 r. – Ahrend Furniture/Komisja

(Sprawa T-482/15) ⁽¹⁾

(2016/C 059/59)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.
